

RAADSHEER

Barar
Windmolens

Handwritten scribbles and the letters "R O B" are visible in the upper left area of the page.

Wie ontwerpt een nieuwe
voorplaat? inzenden voor
1 april

FEBRUARI 1983

postgiro: 4193645
leiden

vereniging raadsherenbuurt

REDAKTIE RAADSHEER

Sjoerd Bronsgeest
Van Oldenbarneveltstr. 36
tel. 153601

Ina Harinck
Hogerbeetsstraat 1 - tel.172049

Els Holthuis
Warmonderweg 19 - tel.170010

Helma van den Ingh
J. de Wittstraat 46 - tel.170230

Ien Spierenburg
J. de Wittstraat 47 - tel.155251

Mieke Warnink
Hogerbeetsstraat 3 - tel.170492

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn

TECHNISCHE UITVOERING

Uswalda Hendriksen
Carlon Codes
Els Holthuis
Carol van Leeuwen
Nita Liang
Aad van der Sman
Monique Thomson
Liesbeth Pilanus-Bruythof

BESTUUR

Joost Holthuis
Warmonderweg 19 - tel.170010

Chris Maas Geesteranus
Fagelstraat 50 - tel.153129

Rob Mante
J. de Wittstraat 3 - tel.154770

Ien Spierenburg
J. de Wittstraat 47 - tel.155251

Ans van Tilburg
J. de Wittstraat 32 - tel.153674

Mw. A. van Wely
Warmonderweg 27 - tel. 170910

redaktie-adres: Hogerbeetsstraat 1

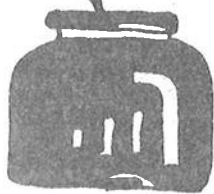
copyright : aan de redaktie

postgiro : Vereniging Raadshe-
renbuurt 4193645
te Leiden

Verantwoordelijkheid:

De redaktie is voor haar be-
leid achteraf verantwoording
schuldig aan het bestuur van
de vereniging.
Gesigndeerde artikelen komen
voor rekening van de auteur.
Ingezonden stukken worden
door de redaktie beoordeeld.
Te lange stukken worden in-
gekort.

van de redactie

Het vorige nummer van de Raadsheer ontving U afgelopen herfst. Het wordt dus hoog tijd dat er een winternummer in Uw bus rolt.

Om in het nieuwe jaar de krant weer een nieuw jasje te geven, nodigen we U uit een voorplaat te ontwerpen, waar we een aantal afleveringen gebruik van kunnen maken. Er zijn vast enkele creatieve geesten die daar ideeën over hebben.

Op onze oproep voor "tikkers" reageerden vier buurtgenoten. Hoera! Zoals U waarschijnlijk heeft opgemerkt waren er in ons laatste krantje vele berichten in vele lettertypen te lezen. We hopen dat deze aflevering een rustiger aanblik geeft.

De laatste aktiviteit van de buurt en de eerste in het nieuwe jaar was de nieuwjaarsborrel ten huize van Ans van Tilburg in de Johan de Wittstraat

De kamers waren vol. We waren verheugd daar een aantal oudere bewoners aan te treffen die we de voorafgaande jaren omstreeks het koude middernachtelijk uur nooit op straat zagen. Het viel wel op dat hoofdzakelijk de Johan de Wittstr. aanwezig was. Op één uitzondering na was er zelfs geen enkele Fagelstraat-bewoner te bespeuren. Spelen hier afstand en/of drempelvrees een rol? Of is voor een groep andere bewoners waaronder de "oudejaarsstraatschuimers" dit tijdstip slecht gekozen? We hebben begrepen dat de kerstboomverbranding dit jaar een kale aangelegenheid was.

Voor het komende jaar zijn al weer een paar aktiviteiten georganiseerd. Noteert U alvast donderdag 24 februari a.s. Dan komt er een lezing over de Leidse Hout en daaraan vastgekoppeld een spelletjesavond. Het stuk van Chris Maas Geesteranus dat o.a. ingaat op de geschiedenis van dit park, geeft alvast heel wat informatie. Verder worden plannen gemaakt voor een bazar op 30 april a.s. U kunt het allemaal lezen verderop.

Tenslotte hopen we nu maar op een aantal interessante afleveringen van de Raadsheer komend jaar. Dat hangt ook af van U! Heeft U dus een stukje, een leuk ontwerp voor een voorplaat, een aktiviteit of een idee, laat het vóór 15 maart a.s. weten aan Ina Harinck, Hogerbeetstraat 1.

60 jaren raadsherenbuurt

In het begin van de twintiger jaren werd de Raadsherenbuurt "opengelegd". Dat wil dus zeggen dat de eerste huizen in onze buurt er zo'n zestig jaren staan en dat onze oudste buurtbewoners hier ook al zo'n zestig jaren kunnen wonen.

Voor een aantal, meestal veel jongere buurtbewoners was dat aanleiding, te bekijken of zestig jaren Raadsherenbuurt voldoende stof zouden op leveren voor een speciale uitgave van de Raadsheer, danwel voor een boekje of iets dergelijks. Er is daartoe inmiddels gesproken met een aantal buurtgenoten over het gebeuren in oudere tijden van onze buurt. Het lijkt er nu op, dat er veel wetenswaardigs valt te vermelden en dat er leuke foto's uit het verleden zijn.

Het is echter ook duidelijk geworden, dat het samenstellen van deze speciale

uitgave zeer arbeidsintensief is. Zo vergt bijvoorbeeld het bezoek aan het gemeente-archief veel tijd. In de gesprekken gaan meestal twee avonden zittten.

De bedoeling van dit stukje in de Raadsheer is daarom, buurtgenoten te vragen

mee te helpen bij het opzetten vandat wat wij nu nog noemen "Plakboek zestig jaren Raadsherenbuurt". Dat helpen kan inhouden het voeren van gesprekken, maar ook het napluizen van gegevens, of het beschikbaar stellen van knipsels, foto's en dergelijke.

U kunt zich opgeven bij:

Mieke Warnink,
Hoogerbeetsstraat 3,
tel. 170492 of
Rob Mante,
Joh. de Wittstr. 3
tel. 154770

oppasdienst

Al zo'n twee jaar bestaat de 'oppasdienst' in de Raadsherenbuurt nu al, en voor zover we weten funktioneert hij tot ieders tevredenheid. Zoals u misschien opgevallen is, drukken we het oppaslijstje sinds kort in elke Raadsheer af.

Helaas is het aantal oppassers sinds die twee jaar niet meer gegroeid. Zijn er inmiddels weer mensen die wel eens een avondje of een paar uur overdag (!!) kunnen oppassen?

Zij kunnen zich opgeven (naam, adres, telefoonnummer, 's avonds en/of overdag) bij de redactie, Hogerbeetsstraat 1, tel. 172049.

Els Holthuis.

spelletjesavond - lezing

De heer Jochemse, directeur van de afdeling Groenvoorziening van de gemeente en de heer Kornet, plaatsvervangend directeur zullen voor de buurt een lezing houden over de Leidse Hout. Velen van ons voelen zich betrokken bij dit stuk groen. Het zal interessant zijn eens te horen wat voor ideeën hierover bestaan bij de plantsoenendienst. Hoe wordt er bijvoorbeeld gesnoeid en geharkt, wat wordt er geplant, welke gedeelten worden er afgerasterd, wanneer worden sloten en vijvers uitgebaggerd etc. Ongetwijfeld zijn suggesties van onze kant welkom.

Deze lezing wilden we vooraf laten gaan aan een spelletjesavond. Vorig jaar was de belangstelling voor sjoulen, monopoly en stratego groot. Vandaar deze herhaling.

Tot ziens op 24 februari om 20.00uur in het gebouw van pedagogiek.

Interview

eva: vakantie vind ik het rottigste wat er is...

Voor dit interview zijn we op bezoek gegaan bij de bewoners van Hogerbeetsstraat nummer 9. Op dit adres is sinds twee jaar een Boddaert opvangcentrum gevestigd voor kinderen die kampen met moeilijkheden thuis en vaak ook op school.

Veertien kinderen in de leeftijdsgroep van twaalf tot en met achttien jaar komen hier vrijwel dagelijks na schooltijd bij elkaar om hun huiswerk te maken, te praten, te ontspannen, te knutselen en te eten. Ze slapen thuis.

In het centrum werken acht parttime begeleiders en begeleidsters.

Onderstaand interview kwam tot stand dankzij de medewerking van Sandra Le Poole van de leiding van het centrum en Eva, Dick en Harold, drie kinderen uit het huis.

Kunnen jullie wat vertellen over de dagelijkse gang van zaken in het huis?

Eva: We koken zelf ons eigen eten, ook de inkopen doen we zelf. Eén keer per twee weken ben je aan de beurt. Elke dag kookt één kind samen met iemand van de leiding voor de hele groep.

Sandra: Daar zijn wel regels voor, hoor. In het begin aten we dan alleen patat en nasi of macaroni. Dat kon natuurlijk niet. In een groepsvergadering hebben we toen besloten dat er maar één keer per week meelprodukten en één keer per twee weken patat op tafel mocht komen. Toen we ze daarvoor dan ook nog zelf de aardappelen lieten schillen en snijden enzo nam de animo snel af!

Dick: Nou zeker, dan hoeft het niet meer.

Sandra: Bij het inkopen doen moeten ze verder rekening houden met het budget, dus geen biefstuk. Of aardbeien in de winter. Dingen als margarine, suiker e.d. worden apart ingeslagen. Het menu wordt gezamenlijk

vastgesteld en de taken verdeeld. Ze leren dus ook plannen, van te voren te bekijken of het op die donderdag wel uitkomt om te koken, i.v.m. school etc.

Hoeveel mensen werken er hier?

Sandra: Er werken acht mensen, waarvan vijf vier dagen per week. Ieder heeft één dag ingeleverd om nog een baan te scheppen. Op donderdag is iedereen er, de rest van de week heeft ieder om de beurt een dag vrij. Eén persoon doet de huiswerkbegleiding en coördinatie-taken, en er iemand die elke ochtend huishoudelijk werk verricht.

Jullie komen hier dus niet omdat er zo vaak patat gegeten wordt. Waarom wel?

Dick: Ik heb problemen op school en thuis ook. Ik zit op de land- en tuinbouwschool.

In het begin was het allemaal onbekend, maar ik zit hier nu twee jaar en het gaat prima. Ik kom met plezier hier. Ik ben er niet iedere dag en als ik na school wel eens ergens anders heen wil, heb ik wel de vrijheid om dat te doen. Dan moet ik wel even bellen of zo.

Sandra: Wij proberen het verschil tus-

sen vrijblijvend en vrijwillig te benadrukken. In principe kun je niemand dwingen, maar je kunt erover praten of iets wel goed is. Bij de één lukt dat beter dan bij de ander, soms is het echt knokken.

Eva is veertien jaar oud en bezoekt sinds een half jaar het Boddaerthuis. Ze komt uit Libanon en woont daarom bij haar pleegouders in Wassenaar.

Eva: Daarvoor woonde ik in een tehuis in Breda, maar daar wilde ik niet meer zitten. Alles was er zo geregeld dat ik het zat was. Vandaar hebben ze me hier geplaatst; ik zit in Leiden op de huishoudschool. Ik kom hier graag. Vakantie vind ik het rottigste dat er is, want dan kun je niet komen. Tenminste niet elke dag, want we maken wel uitstapjes. We gaan schaatsen en bowlen of zo. In de grote vakantie zijn we een week op kamp geweest in Groet.

Dick is via de sociaal werkster in het Boddaertcentrum terecht gekomen. Komt het ook voor dat mensen zich uit eigen beweging aanmelden?

Sandra: Mensen kunnen zich wel zelf aanmelden, maar wij beoordelen of het nodig is. Het overgrote deel komt hier via een verwijzing door het M.O.B., school, tehuis of huisarts.

Waarom is er 's avonds geen opvang, maar gaat iedereen na het eten naar huis?

Sandra: Wij zijn een instelling die er naar streeft om ouders en kinderen wat meer lucht en tijd te geven om weer met elkaar om te kunnen gaan. Als er eindeloze ruzies zijn geweest, dan is het fijn om er even tussen uit te zijn. Het is zeker niet de bedoeling om de kinderen helemaal uit huis te halen. We proberen de verstandhouding tussen ouders en kinderen te verbeteren en het doel is om de situatie thuis weer leefbaar te maken.

Soms werken we echter ook mee om de overgang naar het op kamers wonen mogelijk te maken, dat hangt van de situatie en van het kind af.

We hebben veel contact met de ouders. We hebben iedere veertien dagen een gesprek, al of niet met het kind erbij. Vaak is het hele gezin daarbij aanwezig.

Kom je hier met veel verschillende soorten mensen in aanraking?

Dick: Jawel, je hebt rustige en wilde kinderen die hier zitten.

Sandra: Ook qua niveau zijn er verschillen.

Eva: Ik zit op de huishoudschool.

Sandra: Vrij veel kinderen volgen individueel onderwijs. Dat komt door gedragsproblemen. Mensen die hier zitten zijn geen atheneumleerlingen, de meesten volgen beroepsonderwijs.

Over de buurt en de ligging van het Boddaerthuis wordt verschillend gedacht. Dick vindt het hier maar saaie boel", in tegenstelling tot het centrum van Leiden, "waar het lekker druk is met een hoop kroegen".

Sandra: Ik vind het een heerlijke omgeving, veel vogels en een fijne tuin waar je 's zomers in kunt werken. Een prima omgeving voor een Boddaerthuis. We zaten hiervoor op de Boerhaavelaan. Een heel groot bezwaar was, dat er geen winkels in de buurt waren. Hier is het veel prettiger voor de kinderen om zelf boodschappen te doen. Verder ligt hier de Leidse Hout vlak achter en hadden we daar alleen maar een grote tuin achter het huis om in te voetballen.

Hebben jullie ook contact met bewoners uit deze buurt? We hoorden dat jullie bij iemand uit de straat op kraambezoek zijn geweest.

Sandra: In het begin kwamen er wel eens een paar kinderen uit de Johan de Wittstraat theedrinken, maar later niet meer. De buurtvereniging heeft hier wel eens wat georganiseerd. We krijgen wel te horen dat het er hier netjes uit ziet. We proberen alles wat kapot is te repareren.

Eva: En we kijken een beetje uit voor die jongen aan de overkant, vanwege die grote hond. Hij heeft een paar van

Er staan in Nederland zo'n zestig Boddaerthuizen, verspreid over het hele land. In Leiden zijn vier centra gevestigd.

Het idee is afkomstig van freule Boddaert, die rond 1900 vond dat men in sommige gezinnen moest leren met elkaar om te gaan. Een voor die tijd revolutionaire gedachte. Gedurende enkele decennia bestonden er zo'n vijf à zes Boddaerthuizen in Amsterdam. In de zestiger jaren sloegen de ideeën van de freule pas echt aan: de Boddaerthuizen rezen als paddestoelen uit de grond, en er is nog steeds veel belangstelling voor dit soort opvang. De centra worden gesubsidiëerd door CRM, tegenwoordig ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur genaamd, via rijksbijdragen van de gemeente. In het bestuur van de centra zitten ook vertegenwoordigers van de ouders.

ons wel eens wegegejaagd bij de kraak.

Kunnen jullie nog wat meer vertellen over de dingen die je zo meemaakt in het Boddaerthuis?

Sandra: Ieder half jaar hebben we feestjes, 's zomers in de tuin, met muziek enzo. Dan komen alle ouders, broertjes en zusjes en vrienden en vriendinnen. Zeker zo'n zeventig mensen bij elkaar. Met Kerst hebben we altijd een koud buffet en een bingoavond.

Zijn er nog dingen over het opvangcentrum die jullie zelf graag in het krantje gepubliceerd zouden willen zien?

Sandra: De mensen hier werken al vier jaar samen, dat zegt wel iets over de sfeer. Wij proberen de kinderen te leren hoe je met jezelf in het reine kunt komen, zonder direkt met de "pedagogiek" te komen aandragen. Opvoeden heeft o.i. meer te maken met de dingen die je doet, dan de dingen die je zegt. Soms gaat het om dingen van alle dag. Niet iedereen gaat even re-

gelmatig onder de douche bijvoorbeeld. En als iemand er onsmakelijke eetgewoonten op na houdt, gaat je dat ook vervelen op den duur. We willen dat mensen gaan nadenken over hoe ze met anderen omgaan.

We proberen veel te stoeien, elkaar aan te raken. Kinderen die hier voor het eerst binnenkomen verstijven helemaal als je een hand op hun schouder legt.

Harold: Wat ik hier heel goed vind, is dat je zelf je eigen dossiers in mag kijken en dat met iemand kunt bespreken. Daar leer je wel wat van en ik vind dat een mooi systeem, zo weet je dat ze niets achterhouden.

Eva: Kunnen jullie in de krant schrijven dat hier gewone kinderen komen en dat er niets abnormaals aan is. We weten dat er mensen tegen waren toen we hier voor het eerst kwamen, maar we lopen niet te spuiten en we zijn ook geen criminelen!

Mieke Warnink
Els Holthuis

leidse hout

geschiedenis

Ten tweedemale een artikeltje over de Leidse Hout (het eerste verscheen in het aprilnummer 1982 van de Raadsheer van de hand van Rob Mante). Nu eerst wat meer feitelijkheden over de Leidse Hout zelf en een korte bespreking van enkele problemen, die ik met betrekking tot de Leidse Hout signaleer. Voorzover het de feitelijkheden betreft, baseer ik me voornamelijk op het onderzoeksrapport met tenslotte eigen commentaar.

De Leidenaar D.J.J. de Koster (denkt U aan het z.g. "De Kosterweggetje" naar de Houtlaan) schonk in 1925 een bedrag van f 11.500,-- aan de gemeente. Dat deed hij onder de bepaling, dat "genoemd bedrag wordt gestort in een fonds te beheren door een te vormen stichting waarvan het bestuur wordt gevormd door B & W en een tweetal ingezetenen dezer gemeente, door B & W te benoemen volgens een in de stichtingsakte te bepalen wijze. In die akte zal tevens dienen te worden omschreven op welke wijze genoemd bedrag en eventueel andere aan het fonds te schenken giften belegd moeten worden teneinde op een door de bestuurders der stichting te bepalen tijdstip te worden bestemd voor het beoogde doel, zijnde het aanleggen van een wandelpark".

Eindelijk, het hoge woord was eruit. In 1927 werd de Vereniging tot Stichting van de Leidsche Hout opgericht, waarschijnlijk met het doel gelden bijeen te brengen. De vraag hierbij is, welke relatie deze vereniging heeft tot de in bovenstaande bepaling genoemde stichting. Nu mij nergens uit blijkt, dat die vereniging is opgeheven, is een andere vraag, hoe deze zich verhoudt tot de in 1928 opgerichte Stichting Fonds voor Aanleg, Onderhoud en Beheer van Wandelparken. Mogelijk gaat het hier om een "Vereniging van vrienden van de Leidse Hout". In die jaren is er namelijk niet alleen sprake van het verwerven van gelden via de gemeente, en het rijk,

maar ook via deze vereniging (in 1928 was dat al f 80.000,-- en dus vanuit de burgerij, neem ik aan. Heeft één van de lezers nog zo'n certificaat? De Apeldoornse architect K.C. van Nes kreeg de opdracht het plan voor de Leidse Hout te maken voor het toekomstige park (van + 15 ha.). De gemeente gaf in 1928 de grond voor het park uit in erfpacht aan de vereniging voor het bedrag van f 1,-- per jaar. In 1929 kon eindelijk de eerste boom worden geplant (welke was dat, of is die in de oorlog geveld?), terwijl de opening in 1931 plaatsvond. In de oorlog verdwenen ongeveer 200 bomen en 8 ha hakhout. Deze werden gekapt, om als brandhout te dienen of werden het slachtoffer van Duitse voreringen. Begrijpelijk, dat juist in de hongerwinter veel werd gekapt. Ongehoord snel (winter '45-'46) begon men met herbeplanting. De linden aan het Kosterweggetje en de eiken aan de Van Waveren weg werden en deze periode geplant. Een aantal ingangen (er moeten er dan wel veel geweest zijn) werd dichtgeplant, omdat velen de Leidse Hout als openbare weg waren gaan gebruiken.

beschrijving

Op de oorspronkelijke 15 ha. is in de loop der jaren wel wat afgedongen. Het handboek van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten geeft in haar handboek aan, dat de Leidse Hout 12 ha. groot is. 0,6 ha. is verloren gegaan door verbreding van de Warmonderweg (1958). Later werd door de aanleg van de Oegstgeesterweg nog eens een stuk van de Leidse Hout afgehaald. Maar waaraan is de rest verkwanseld? Hoe het ook zij, sinds jaar en dag wordt er in dit land geknabbeld aan natuurgebieden. De Leidse Hout (met de plannen voor een busbaan en woningbouw in de afgelopen jaren) maakt daarop geen uitzondering.

Een interessant (maar ook problematisch gegeven bij de aanleg was, dat men te maken had met zeer verschillende waterstanden. Deze werden veroorzaakt door verschillen in bodemtype (zand langs de Warmonderweg; klei op veen in de overige delen). Dit heeft natuurlijk te maken met de ontstaansgeschiedenis van het gebied. Strandwallen (zand) doorsnijden veen- en kleipakketten, die daar duizenden jaren geleden zijn ontstaan, resp. afgezet.

Bij de inrichting van een bos als de Leidse Hout moet men daarmee wel rekening houden. Dat is ook een belangrijke reden geweest voor het graven van het

kavelingen in het polderlandschap. Of hij daarin is geslaagd kan iedereen zelf beoordelen. Ook qua soortenstelling probeerde men aan te sluiten bij de omgeving: eik, beuk, tamme kastanje, zoete kers, krentebom, hulst, rhododendron, esdoorn en populier op het kleiige gedeelte. Naar mijn mening is deze aansluiting niet geheel een succes; zo hoort natuurlijk de rhododendron hier helemaal niet thuis, maar die zal wel geplant zijn op grond van esthetische overwegingen van die dagen.

In die tijd moet de kruidenvegetatie (wat wij gewoon planten noemen) heel

slotenstelsel. Maar ook landschappelijk probeerde Van Nes rekening te houden met het omringende gebied, bijvoorbeeld door een rechthoekige padenstructuur, naar analogie van de rechthoekige ver-

rijk zijn geweest: slangekruid, margriet, driekleurig viooltje, vlas-leeuwebek, koningskaars e.o. Daarvan is vrijwel niets meer over, wat grotendeels komt door verandering

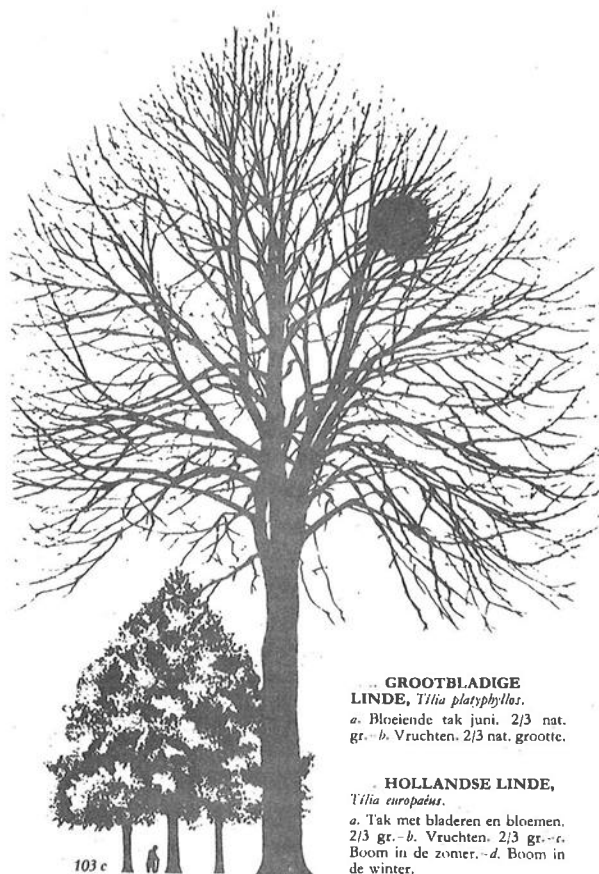
van de omstandigheden, waaronder ze groeien. Het is duidelijk, dat de overgang van open terrein naar bos hier de hand in heeft gehad. Dat is ook de reden, dat we nu geheel andere soorten aantreffen: bosanemoon, speenkruid, boshyacint, sneeuwklokje, braam, daslook, fluitekruid. Het is wel de vraag, of die zich daar allen van nature hebben gevestigd, of dat er is aangeplant.

beheer

De Leidse Hout is eigendom van de al eerder genoemde Stichting Fonds voor Aanleg, Onderhoud en Beheer van Wandelparken. De stichting is nog niet erg ver gekomen met het realiseren van meer parken dan alleen de Leidse Hout. In het begin kon de stichting het beheer van de Leidse Hout gemakkelijk bolwerken: giften van Leidse burgers zorgden voor het nodige kapitaal. Langzamerhand echter liepen deze inkomsten terug en moest een groter beroep worden gedaan op de gemeente, die langzamerhand meer invloed kreeg op onderhoud en beheer. In 1969 werd het totale beheer van de Leidse Hout overgedragen aan de plantsoendienst (nu directie Groen). In dat jaar werd ook overwogen de stichting op te heffen, maar op historische overwegingen (piëteit?) werd daarvan afgezien. Waarom ik alsnog voor het opheffen van de stichting ben, zal ik nog uiteenzetten.

Goed, nu eerst de koppeling met het beheer. Langzamerhand is het in Nederland (evenals in andere landen) gewoonte geworden bos- en allerlei andere natuurgebieden te beheren volgens een z.g. beheersplan. Die worden voor korte en lange termijn gemaakt. Voor de Leidse Hout ontbreekt zoiets tot nog toe (er schijnt wel aan gewerkt te worden). Dat lijkt misschien niet zo erg, maar kan tot volstrekte willekeur leiden, afhankelijk van de persoonlijke inzichten van bijvoorbeeld de directeur Groen, de tuinman die het werk uitvoert, of van medewerkers van het Staatsbosbeheer (dat jaarlijks adviseert over te nemen maatregelen). Zo kunnen (er zijn

al) allerlei problemen ontstaan tussen verschillende groepen gebruikers (werphengelaars, trimmers, wandelaars, vogel, e.d.) Bovendien signaleren we van tijd tot tijd auto's en paarden. Voor het eigenlijke natuurbeheer is zo'n plan in ieder geval nodig. Kort en goed: een duidelijk plan, dat alle facetten van het beheer omvat en dat ook wordt gepubliceerd, is een absolute noodzaak. Dit is ook de achtergrond geweest van ons verzoek om een onderzoek, dat studenten aan de universiteit tenslotte uitvoerden in 1981. Rob Mante heeft in zijn artikel al geschreven, dat de belangrijkste vragen nog zijn blijven liggen. Dat is waar. Er liggen nog steeds problemen op het gebied van ontwikkeling van de begroeiing, het onderhoud, de waterkwaliteit, de vogelstand, de afweging tussen recreatie en natuurfuncties enz. Voor het onderzoek, zoals het er nu ligt, heb ik best waardering. Op een aantal zaken, die daarin wel worden behandeld, zal ik (of Rob Mante) in een derde artikel ingaan.

GROOTBLADIGE
LINDE, *Tilia platyphyllos*.
a. Bloeiende tak juni. 2/3 nat.
gr. - b. Vruchten. 2/3 nat. grootte.

HOLLANDSE LINDE,
Tilia europaea.
a. Tak met bladeren en bloemen.
2/3 gr. - b. Vruchten. 2/3 gr. - c.
Boom in de zomer. - d. Boom in
de winter.

Ten aanzien van het beheer van de Leidse Hout en de mogelijke huizenbouw heeft het bestuur van de Vereniging Raadsheerenbuurt brieven geschreven aan de stichting (let wel: ik ben persoonlijk verantwoordelijk voor dit artikel, niet het bestuur!). Daarop is nooit antwoord gekomen. (Vindt de stichting het niet nodig een normale korrespondentie te voeren met organisaties, die interesse hebben voor haar doen en laten?) De clou is natuurlijk, dat het geen gewone stichting is, maar (statutair) wordt bestuurd door B & W, waaraan (voor de gelegenheid) 2 burgers zijn toegevoegd. Sinds jaar en dag zijn dat mevr. Ruhaak (Houtlaan) en de heer Bruinsma, hortulanus. Eens per jaar wordt de B & W vergadering onderbroken, waarna met andere petten op, samen met de "burgerleden", wordt vergaderd.

Prachtig, zo'n oplossing voor het bespreken van problemen met betrekking tot de Leidse Hout, maar helaas niet meer van deze tijd. Stelt U zich voor; een particuliere stichting, die met gemeenschapsgelden een voor diezelfde gemeenschap bedoeld terrein beheert en die, bij onwil tot communicatie met derden, daarop niet eens kan worden aangesproken. Om het wat zwaarwichtig te zeggen: ondanks die gemeenschapsgelden toch onkontroleerbaar is. Daarom ook kon Tesselaar indertijd (volgens het Leids Dagblad van 21 juli 1981) gemakkelijk verklaren, dat B & W als bestuur van de stichting geen ander standpunt zou innemen met betrekking tot het bouwen van huizen in de Leidse Hout, dan als kollege van de gemeente Leiden: bouwen dus maar! Zo helpen bestuurders hun eigen object van zorg afbreken, want de stichting heeft tot doel het aanleggen, onderhouden en beheren van één of meer voor het publiek openstaande wandelparken te Leiden of in de omgeving van die gemeente" (art. 2 van de statuten). Dat daarbij het eigenlijke beheer in handen is gegeven van de direktie Groen, die via de wethouder natuurlijk altijd aanspreekbaar is, doet niets ter zake. Problemen van bestuurlijke (en dus vaak principiële) aard zijn niet per definitie bespreekbaar, zo blijkt.

Voor dit probleem lijken er 2 oplossingen en mogelijk: de stichting "opengooien" (met echt ongebonden bestuursleden), te subsidiëren door de gemeente en bijvoorbeeld een onderhoudskontraakt met de direktie Groen, of de stichting opheffen en de bestuursverantwoordelijkheid aan het echte B & W geven. Die laatste oplossing is verreweg het eenvoudigst (direkte relatie met direktie Groen en andere afdelingen; financieel; afstemming met andere Leidse parken). Bovendien is de Leidse Hout een openbaar park ("privatisering" slaat overal toe, maar het is de vraag, of het besturen van zo'n gebied zich daarvoor leent). Ik hoop, dat B & W zich dergelijke zaken ook eens realiseert in plaats van één maal per jaar tijdens een vergadering ("belangstelling") voor de Leidse Hout tonen.

Chris Maas Geesteranus.

speel goed beurs

Het plan leefde al jaren in de buurt: we moesten eens een speelgoedbeurs organiseren! En opeens werd het plan omgezet in daden. Els Holthuis en Helma van den Ingh staken de hoofden bij elkaar, nodigden nog 3 mensen uit, en daar waren we: de commissie Speelgoedbeurs Raadsherenbuurt.

We prikten een datum, zochten een ruimte, en werden het eens over de organisatievorm: in grote lijnen gebruikten we het patroon van de kinderkledingbeurs, die allang met veel succes in Oegstgeest georganiseerd wordt.

Onze doelstelling was de volgende: Iedereen, die speelgoed inbracht, kreeg dat speelgoed, dat niet verkocht werd, terug, terwijl hij voor z'n verkochte spullen zijn vraagprijs min 20 % ontving; die 20% werd bestemd voor het openluchttheatertje in de Leidse Hout, dat financieel erg krap zit.

Omdat je voor het succes van zo'n beurs volkomen afhankelijk bent van de inbreng van spullen, hebben we getracht op indringende wijze de aandacht van iedereen op dit gebeuren te vestigen. Gezien het resultaat mogen we concluderen, dat het een goede manier geweest is.

Het innemen van het speelgoed op 2 adressen verliep vlot; hoewel het noteren van elk artikel op zichzelf een tijdrovend karwei was, hoefden de mensen niet vreselijk lang op hun beurt te wachten. Dit exacte administreren bleek vooral bij de afwikkeling absoluut geen overbodige inspanning te zijn geweest.

Natuurlijk hebben we een heleboel fout gedaan. Het risico van wegraken van speelgoed hadden we aanvankelijk uitdrukkelijk bij de verkoper gelegd,... maar door een klein organisatiefoutje hebben we tenslotte toch zelf dat risico gedragen. Het heeft vast wel iets in de opbrengst gescheeld (niet zo veel). Ook zijn we niet ontkomen aan enkele andere "pitfalls" waarin

elke beginnende, ongeoefende "beursorganisator" pleegt te vallen. We weten nu waar we volgende keer voor moeten uitkijken.

Terugkijkend op het geheel was het een zeer leerzame, redelijk tijdrovende, maar bovenal vreselijk leuke, stimulerende ervaring. Maar ons gevoel was het een goede, geanimeerde, gezellige beurs, waar veel mensen tevreden van naar huis zijn gegaan. En dat was uiteindelijk de bedoeling.

Allevijf menen we, dat dit tot een traditie in de buurt moet uitgroeien. Daarenboven zijn we alleen zeer gemotiveerd om er volgend jaar weer onze schouders onder te zetten. We roepen U allen, dan ook nu al op om al Uw "uitgegroeide speelgoed" op te sparen voor de "Speelgoedbeurs Raadsherenbuurt 1983".

De uiteindelijke opbrengst, na aftrek van alle kosten was f 176,45.

Mede namens: Els Holthuis, Truus Serdijn, Helma van der Ingh, Ingeborg McKechnie,

Twink Dijkema.

bestuursmededelingen 1

Nadat in mei 1982 Patricia Vermeer het bestuur verliet, moeten we het vanaf mei 1983 ook zonder Chris Maas Geesteranus, Joost Holthuis en Ans van Tilburg doen. Als nieuw bestuurslid stelde zich beschikbaar: Judith Tasseron. Naar verdere aanvulling van het bestuur wordt nog uitgekeken.

(Rob Mante zal ad interim het secretariaat overnemen van Chris Maas Geesteranus)

De communicatie tussen het bestuur en de verschillende werkgroepen werd verbeterd door een veelvuldiger onderling contact.

Getracht zal worden, de ledenlijst aan de huidige situatie aan te passen. Een welkomstbrief voor nieuwkomers in de buurt zal opgesteld worden, om samen met een exemplaar van "de Raadsheer", persoonlijk door een van de bestuursleden te worden aangeboden.

Kontakten met de gemeente Leiden.

a. met de plantsoendienst:

- het onderhoud van het openluchttheater en de faciliteiten bij opvoeringen alwaar gaan op de oude voet voort.
- onze bedenkingen t.a.v. de geplaatste straatbomen werden overgebracht.
- een voorstel tot planmatig beheer door de bewoners van groeisel op de openbare weg wacht op het oordeel van de ledenvergadering.
- ons voorstel om van de boerderij in de Leidse Hout een educatief centrum te maken, stuit af op geldgebrek.

b. het bestemmingsplan voor deze buurt is gereed. De gemeente is van plan op korte termijn een bijeenkomst te organiseren ter bespreking ervan.

Kontakten met de gemeente Oegstgeest, inzake subsidie voor de opvoeringen in het openluchttheater, die minstens door evenveel Oegstgeesters bezocht worden als Leidenaars, leidden tot nogtoe niet tot het openen van de Oegstgeester geldbuidel. Er zal getracht worden onze argumenten nog eens naar voren te brengen bij de autoriteiten.

De financiële konsekwentie van de kwestie Raadsherenbuurt versus firma Proper werd afgehandeld, nadat vergeefs getracht was een akte van onvermogen voor de vereniging te krijgen.

Sociale activiteiten:

Na de goedbezochte 3-oktoberstraatmaaltijd, werden enkele dagen voor Kerstmis door het bestuur kaarten met goede wensen geschreven en huis aan huis verspreid.

Door teruglopende belangstelling, werd de jaarwisseling op straat dit jaar vervangen door een Nieuwjaarsreceptie op de middag van 1 januari bij Ans van Tilburg.

Veel buurtgenoten ontmoetten elkaar daar. Van de speelgoedbeurs ontving het bestuur van het organiserend comité 20 % van de opbrengst, waarvoor onze dank.

Gehoord hebbende, dat in onze buurt (Eijnsburgerweg 183) een tijdelijke opvang voor vluchtelingen is ingericht, werd namens de buurt een plant aangeboden.

A.L. van Wely

bazar

Het ligt in de bedoeling om op 30 april weer een bazar te organiseren. Twee jaar geleden organiseerden een aantal buurtgenoten een rommelmarkt waarvan de opbrengst ten goede kwam aan het oogziekenhuis in Taxila. Dit keer wilden we een deel van de opbrengst gebruiken om de voorstelling in het theater van de Leidse Hout te financieren.

Wie voelt ervoor om bij de organisatie ervan mee te helpen? De vorige rommelmarkt was een succes! Spullen bewaren dus!

Opgave bij Chris Maas Geesteranus
Fagelstraat 50
Vóór 15 februari.

bestuursmededelingen 2

De Propergarages.

Een zaak, die al bijna vergeten is, althans door degenen, die niet aan de oneven kant van de Fagelstraat wonen. Het is bekend, dat wij de AROB-procedure niet hebben doorgezet. Wat het bestuur wel heeft doorgezet, is de kosteloze rechtsbijstand (pro-deo advocaat). Tenminste, men had ons gesuggereerd, dat dat geen probleem zou zijn. Tenslotte heeft (nu zo'n drie maanden geleden) de arrondissementsrechtbank de knoop doorgehakt met een negatieve beschikking. Men vond, dat de Vereniging Raadsherenbuurtgeenoege leden heeft die daar een steentje aan kunnen meebetalen. Bovendien staan de garages er en is de zaak al verlopen. Dat wordt dus betalen (+ 400,--).

Groenonderhoud.

Eindelijk is het zover: een gesprek met de directeur Groen (plantsoendienst) heeft opgeleverd, dat de buurt zelf mag meedenken over het onderhoud aan onkruid (volgens sommigen zijn dat wilde planten), Het rozenpleintje, de perkjes aan de eind van de Johan de Wittstraat en de Fagelstraat, de perkjes aan de Van Beuningelaan en de boomspiegels. Vreselijk veel is het niet, alles bij elkaar, maar de moeite van het overdenken toch waard. De bomen

blijven overigens een specialiteit van de gemeente zelf. Wie interesse heeft, om daarover eens van gedachten te wisselen en een plannetje voor het komende jaar te maken, kan zich melden bij Chr. Maas Geesteranus. (tel. 173129)

Bestuurswijziging.

Om het bestuur weer te completeren, heeft Judith Tasseron (J. de Wittstr.) toegezegd tot het bestuur te willen treden. Het bestuur hoopt, dat de a.s. ledenvergadering dat zal bekrachtigen. Het bestuurslid Rob Mante is van af 1 jan. januari 1983 ad interim namens het bestuur beschikbaar voor sekretariaatswerkzaamheden.

Chr. Maas Geesteranus.

Windmolens.

Iedere Nederlander kent windmolens. Maar langzamerhand raken we ook vertrouwd met een nieuw type en wel één om energie op te wekken. En dan denk ik nog niet eens aan die kolosale gevaarten, die je her en der al in het landschap ziet, maar aan kleine molentjes op het dak bijvoorbeeld. Ik loop al enige tijd met het plan rond eens te onderzoeken, of zoiets zelf te bouwen is en of daar een behoorlijke vergunning voor te krijgen is. Gezien de berichten moet dat laatste in ieder geval lukken. Het eerste is een groter probleem. Graag zou ik samenwerken met iemand, die wat verstand heeft van elektrotechniek. Is er iemand, die ook met soortgelijke ideeën rondloopt, laat die dan eens contact opnemen met Chr. Maas Geesteranus, Fagelstraat 50, tel 173129

Openbare Montessorischool.

Vorig jaar hadden een aantal buurtgenoten een gesprek met de wethouder van onderwijs van Leiden. Aanleiding was het gebrek aan een openbare school in deze hoek van Leiden. De dichtstbijzijnde openbare school is de Terweeschool in Oegstgeest en die is overvol. Oegstgeester kinderen hebben voorrang met het gevolg dat kinderen uit onze buurt er lang niet zeker van zijn dat ze erop kunnen komen. In een tweede gesprek vertelde de wethouder dat hij dacht aan een openbare Montessorischool in het gebouw van de Louise de Coligny-school. Voorwaarde was dan wel dat én de Montessori-kleuterschool in Leiderdorp en die in Oegstgeest voor deze opzet zouden voelen. Ondertussen hebben we in de krant kunnen lezen dat de oudervereniging van de Oegstgeester Montessorischool hier niets voor voelt en blijft strijden voor een Montessori lagere school daar. Er zal weer contact worden opgenomen met de wethouder.

Huis voor vluchtelingen, Buurt vrij.

Vermoedelijk hebben vele buurtgenoten

al in de regionale kranten gelezen dat er aan de Rijnburgerweg 183 een huis voor vluchtelingen is geopend die hier asiel zoeken. Op het ogenblik wonen er een zevental mensen, hoofdzakelijk uit Eritrea. Een van de bestuursleden bracht een bezoek met een kerstattractie en er is ook contact opgenomen met de diaconie van Leiden die dit huis onder haar

hoede heeft. Op deze manier hebben we van ons bestaan laten weten en misschien wordt er in de toekomst nog eens een beroep op ons gedaan.

De Algemene ledenvergadering.

De datum is vastgesteld op 16 mei 1983

ETEN MET

AJAN SEMOOR DJAWA

Gesmoorde kip op z'n Javaans. Een Indisch gerecht. Goedkoop, niet te moeilijk en lekker, en net zoals zoveel Indische gerechten liefst een dag van tevoren bereiden. Dan kunnen de kruiden intrekken.

De voorbereidingstijd is ong. 45 minuten.

JE HEBT NODIG:

- 1 verse braadkip
- 2 grote uien
- 1 teen knoflook
- 1 spaans pepertje (of een beetje sambal)
- een halve ongeschilde citroen
- 4 à 5 kruidnagels
- 1 flinke scheut ketjap
- 1 bouillonblokje
- 1tl suiker
- 3 à 4 aardappels
- 2 koppen water

WERKWIJZE:

-Frituurolie heet laten worden. De kip ontvellen en in stukken snijden. Kip frituren in de olie. Bruin frituren tot bijna gaar (ong. 20 min.)

- Intussen ui, knoflook en halve citroen in schijfjes snijden, en de aardappels in kleine vierkante blokjes.

- In wat boter ui, knoflook, pepertje licht fruiten. De uitgelekte kipstukken erbij. Vervolgens de schijfjes citroen, kruidnagels en de scheut ketjap. Dooreenmengen en 5 min. zachtjes laten stoven.

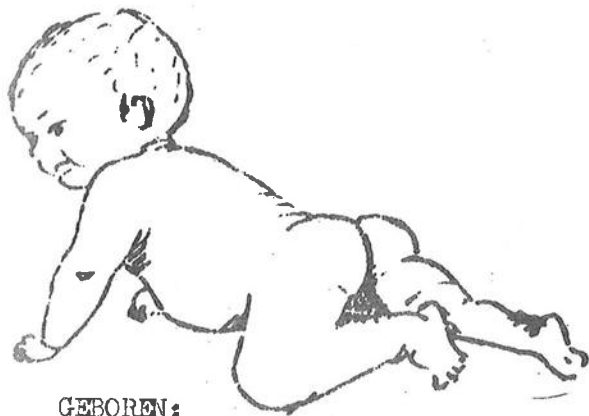
- Dan water, bouillonblokje, 1tl suiker. Deksel op de pan, en op zacht vuur laten smoren.

-Vlak voor het opdienen de intussen gefrituurde aardappelblokjes over het Gerecht strooien.

Dit gerecht eet je met:

- droge rijst
- zoetzure bietjes uit een potje
- evt. kroepoek
- (als je geen bietjes lust, eet er dan gewoon konkommer bij)

-EWALD-

GEBOREN:

10 november
Nike Harinck
Hoogerbeetstraat 1

wist u dat...

Vanaf heden de foto's van het jeu de boules van afgelopen september weer hangen voor het raam van de Van Oldebarneveltstraat 36.

U al Uw gebruikte en ongebruikte waar kunt sparen voor een rommelmarkt op Koninginnedag?

Dat een deel van de opbrengst van de rommelmarkt gebruikt wordt voor de jaarlijkse voorstelling in de Leidse Houttheater?

Oppas nodig?

=====

Probeer het eens met:

Manon Désar
Jeroen Désar
V. Beuningenlaan 12/170320

Marleen Gaillard
Nicolien Gaillard
Anthonie Duijcklaan 12/154890

Martine Bolk
Van Leedenbergstraat 12
tel. 150118

advertenties

Aangeboden:

POPPENKAST

Wie wil onze poppenkast hebben?
Johan de Wittstraat 3.

SPEEL- OF SPELLEN TAFEL

om op te kleien, of met lego te spelen, met meccanoof nog veel meer.
hoog 48 cm, breed 100 cm, lang 125 tot 205 cm.
Wij zijn er op uitgespeeld.
Johan de Wittstraat 3.

CAMPINGBEDJE

Fagelstraat 14.

Gevraagd:

CAMPINGBEDJE

Johan de Wittstraat 46
tel. 170230

Gevonden:

Suède want, zwart en rood.
Johan de Wittstraat 32
telefoon: 153674

Twee wit-oranje pannelappen.
Zijn na de 3 oktoberavond blijven liggen. Afhalen op Fagelstraat 50.

Nieuwjaarsborrel.

Geslaagd! Meer aanwezig dan tijdens de nachtelijke uurtjes. Maar waar was de Fagelstraat? Advies: volgend jaar herhalen? Of niet?

de club van de parkschool

Gijs en Bas waren tweelingen. De hele buurt kende hen, want je zag ze haast altijd samen. Nou ja, samen.... Meestal hadden ze een sleep van vrienden achter zich aan. En allemaal waren ze op dezelfde school vlakbij, aan de rand van het stadspark.

Er was nóg een tweeling in de vierde klas. Maar dat zag je niet zo gauw, omdat ze niet erg op elkaar leken. Bovendien waren het een jongen en een meisje, ook al leek Katrien bijna nog meer op een jongen dan haar broer Klaas, met zijn krullekop.

Meestal was Klaas ook te vinden bij het groepje van Gijs en Bas, iets wat Katrien helemaal niet leuk vond. Ze wou eigenlijk wat graag meedoen met die knullen. Maar Gijs had uitgemaakt: "geen grieten erbij!" En dat liet Ze zich niet nog eens zeggen, ze konden barsten!

Zo was er een hele klup ontstaan van jongens van de Parkschool. Na vieren zag je ze vaak samenzweerderig door de buurt trekken. Meestal gingen ze voetballen. Daar hadden ze een ideale plek voor gevonden. Nee, niet de grote speelwei in 't park, die er voor bestemd was. Ze hadden een muur! Even voorbij de Parkschool stond nog een schoolgebouw, sinds kort leeg en verlaten. Vroeger was dat de kweekschool. De leerlingen daarvan waren in optocht verhuisd naar een nieuw gebouw, dat met een deftig woord "pedagogische akademie" werd genoemd, en waren "studenten" geworden. Nou, dat was Gijs en Bas een zorg. Zij hadden nu een vrije voetbalmuur. Een paar ruiten bovenin waren al heel snel gesneuveld. Trouwens, in de nachtelijke uren werd de school door allerlei personen "bezocht" die er uit sloopten wat er te slopen viel. 't Gebouw zou eerst-daags toch tegen de vlakte...

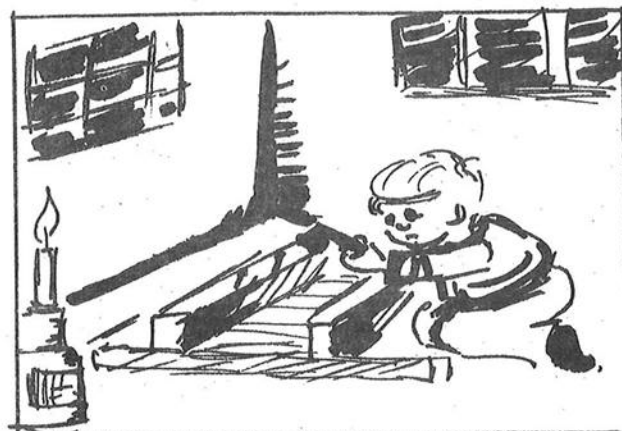
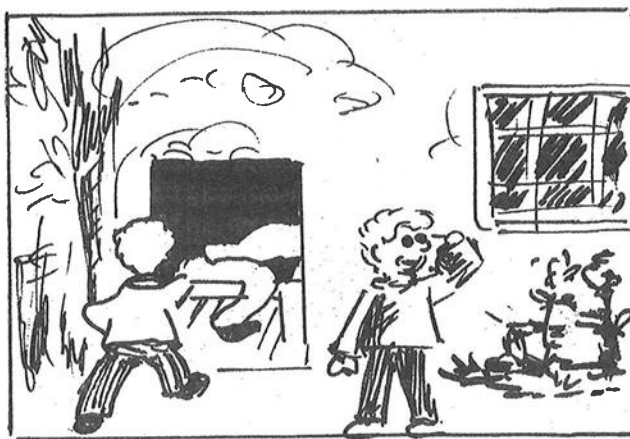
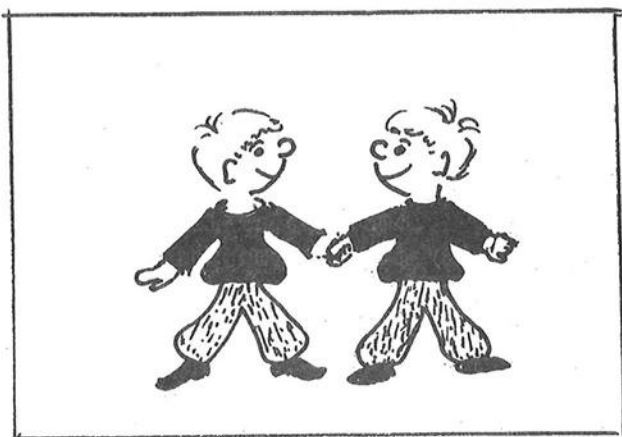
Al spoedig werden alle gaten waar ramen en deuren hadden gezeten met dikke planken dichtgespijkerd.

Kijk, voetballen is natuurlijk geweldig. Maar je kunt niet altijd voetballen. Bovendien woonde er naast de oude school een vervelende buurman, die, als hij 't niet meer harden kon, z'n huis uitkwan en de jongens toebulderde dat het nou

eens uit moest zijn met die herrie en dat gebal. Hij had al een keer de patrouillewagen van de politie langs laten komen. Reuze mop, vonden de jongens. Maar ze moesten toch een beetje oppassen, want "Bullebaas" zoals ze de buurman noemden, lag op de loer!

Ze gingen op onderzoek uit en aan de achterkant van de school vond Bas een mogelijkheid om binnen te komen. Een paar planken werden zó los gewrikt, dat je ze op hun plaats kon zetten zonder dat te zien was dat ze los zaten. En zienaar: ze hadden een ideaal kluphuis. Boven op de zolder, de tweede verdieping, vonden ze wat oud meubilair, ze sleepten nog wat rotzooi mee van hun eigen zolders en het onderkomen was geregeld.

Op de eerste officiële bijeenkomst op woensdagmiddag werd besproken wat of hoe het nu verder moest met de klup. Eerst waren ze het niet eens. De een wou dit, de ander dat en op een gegeven moment schreeuwden ze allemaal door elkaar. Gijs gaf Klaas een stomp en die sprong bovenop een wankel tafeltje. "Kop dicht allemaal", brulde hij. En waarachtig, het werd tamelijk stil. "Nou eerst 's even goeie afspraken maken", ging hij verder. "Punt één: we kunnen niet zo'n herrie maken, want dan zijn we er gelijk bij. Punt twee: dit is een geheime klup, we mogen niet in de gaten lopen. Wie heeft een voorstel, jij Wolf?" Wolf was een kleine donkere jongen, vlug als water en overal als de kippen bij. "We moeten niet allemaal tegelijk binnenkomen en ook om de beurt weggaan."

Dat was een goed idee. Er werd een enigszins ingewikkeld plan uitgewerkt om "t hol" in en uit te gaan. Taken werden opsomd en verdeeld, en na veel denk- en praatwerk wist iedereen zijn speciale opdracht. Dat varieerde van bewakingsdienst tot schoonmaakploeg.

Maar het allerbelangrijkste punt van bespreking kwam niet in één middag rond: de doelstelling van de klup, of om het maar gewoon te zeggen: wat ze zouden gaan uitspoken.

Na een week hadden ze het. Er was zoveel oud materiaal in de school, vooral hout. Ideaal gewoon om daar wat van te timmeren. Ze zouden een vlot gaan bouwen, om er later mee op de grote vijver in het park te varen. De eerste weken liep alles gesmeerd. Wel waren een paar vaders hun beste hamer kwijt en ging hun voorraad spijkers merkwaardig snel op. Maar ondanks de strenge geheimhouding was er hier en daar iets uitgelekt en begrepen ze wel, dat de jongens " bezig " waren. Niemand had last van ze en dat was wel een spijker meer of minder waard. Alleen buurman Bullebaas vertrouwde het niet. Na een paar weken de hang van zaken in de gaten te hebben gehouden, ging hij op een morgen op onderzoek uit.

Hij kwam de school binnen op even geheimzinnige wijze als de klupbende, die braaf aan de sommen bezig was, en ontdekte op de zolder zo het een en ander. Een beroering was hij niet, en toen hij daar een bijna afgetimmerd vlot zag liggen en alle stille getuigen van de klup, vond hij dat best leuk.

Maar hij zag meer. Hij zag, dat er zo veel hout was weggezaagd, deuren, balken, kozijnen, dat er niet veel te slopen meer viel. Met andere woorden: het werd een gevaarlijke toestand daar op die zolder. Bovendien vond hij restanten van half opgebrande kaarsen en een oude olielamp met olie. Zonder sporen na te laten verdween hij weer.

Een week later werden de laatste werkzaamheden aan het vlot afgemaakt. Die middag moest het klaarkomen, dus allemaal waren ze aan het werk. Niemand kon gemist worden, ook de uitkijkpost niet. En zo kwam het dat alleen Katrien, die net langsfietste, 't politiebusje aan zag komen. Ze wist dat de jongens in de school bezig waren, want Klaas had haar in vertrouwen genomen. Ze gooide haar fiets neer, rende maar de geheime ingang aan de achterkant van de school. Door een van de planken stak ze haar hoofd naar binnen en riep ze zo hard

ze kon: "Klaas, Bas, wégwezen allemaal vlúg!"

Boven het getimmer uit hoorden ze op zolder de meisjesstem. "Héé een griet! Ga's kijken", zei Gijs. Klaas ging naar beneden. Op de eerste verdieping zag hij door een spleet van de dichtgetimmerde ramen het politiebusje voor de school stoppen. Hij vloog de trap weer half op, waaschuwde de anderen en zorgde dat ie wekwam. Net vóór er twee agenten achterom kwamen was Klaas om de andere hoek verdwenen.

Daar stond Katrien met de fiets. "Joh, waar zijn de andere jongens?" "Binnen" en Klaas sprong achterop. "Je kan ze toch niet laten stikken", zei Katrien nog. "Ga nou maar..."

Toen Gijs, Bas, Wolf en hun kormuiten het hol wilden verlaten werden ze keurig opgewacht door de politie met een vriendelijke, maar zeer dringende uitnodiging, om mee te gaan naar het buro.....

Daar aangekomen werden ze ontvangen door de hoofdinspecteur. Hoewel ze hem nooit in uniform hadden gezien, herkenden de klupgenoten hem als "buurman Bullebaas". Ze kregen een stevige preek in verband met een aantal overtredingen, zoals: het betreden van een afgesloten pand; het gedeeltelijk slopen van een pand; het in gevaar brengen van een pand; het in gevaar brengen van zichzelf en de omgeving. 't Werd ze flink ingepeperd!

De agenten die de "overval" hadden uitgevoerd, stonden er stram bij, maar in hun ogen twinkelde een klein lichtje, ze waren ook jong geweest!

Eindelijk, na een strenge vermaning van de inspecteur enerzijds, en de belofte van de jongens om het hol op te geven anderzijds, mochten ze gaan, lopend dit keer.

gesmeerd was, en zat te piekeren op z'n kamertje. Katrien probeerde hem op te beuren. "De klup moet doorgaan, joh. En dat vlot moet je te pakken zien te krijgen", was haar raad. Nou, dat was ook makkelijker gezegd aan gedaan. Klaas lag er die nacht wakker van. Hoe moest dat nou? Je kon toch moeilijk de school binnen gaan en het vlot eruit slepen. Daar kom hij de anderen ook niet voor porren.

Toen wist hij het...

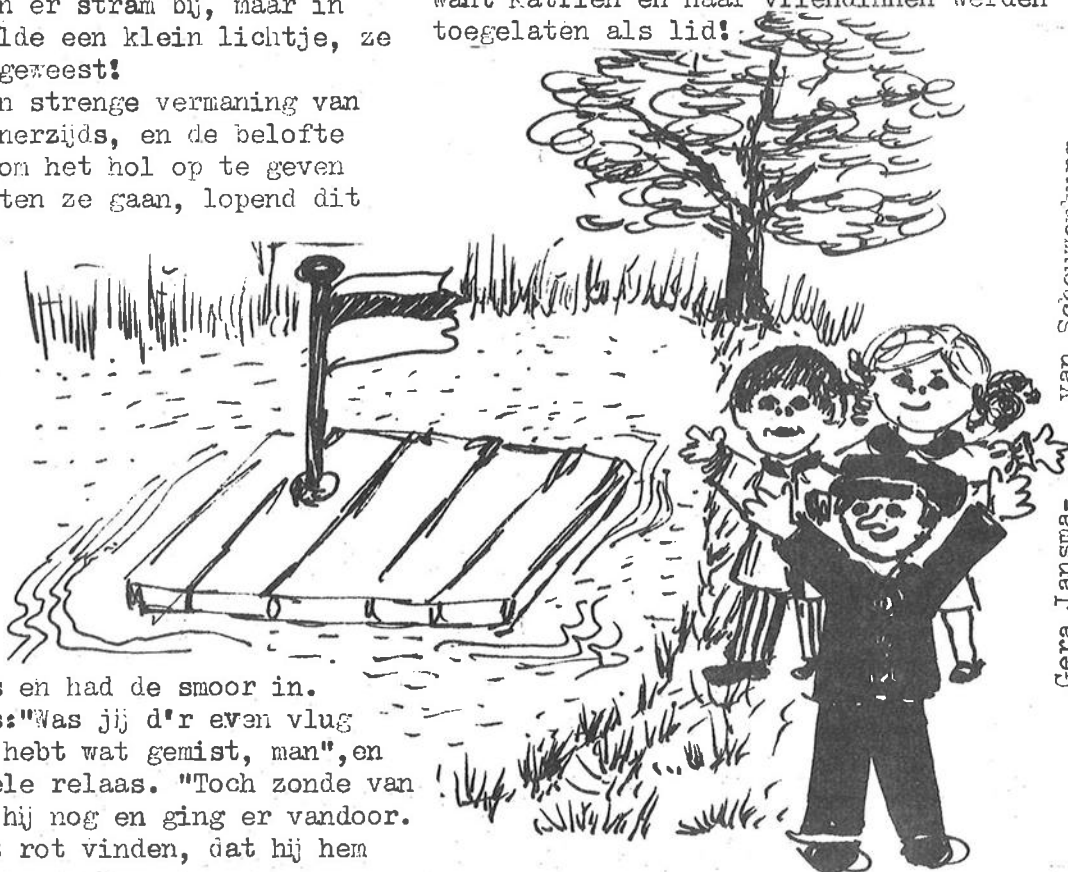
De avond erna stond Klaas met knikkende knieën op de stoep bij buurman Bullebaas. En even later zat hij bij de hoofdinspecteur in de kamer.

Er werd zo het een en ander besproken. De volgende woensdagmiddag trok de klup naar de oude kweekschool. Ze hadden een hele aanhang achter zich aan, voorop Katrien met een stel grieten uit de vierde.

En onder leiding van twee, niet onbekende agenten mocht de klup de voordeur openbreken. Onder groot gejuich werd even later het vlot naar buiten gebracht. Op een geleende handkar werd het gevaarte in optocht naar de vijver gebracht.

Bij de tewaterlating werd een toespraak gehouden door Bulle.., pardon, door de hoofdinspecteur. Het vlot kreeg onderdak in een loods van het park.

Het de klup ging het geweldig! 't Leden-tal van tien werd meteen verdubbeld, want Katrien en haar vriendinnen werden toegelaten als lid!

Gera Jansma-
van Schouwenburg.

Klaas zat thuis en had de smoor in. Wolf kwam langs: "Was jij d'r even vlug van tussen. Je hebt wat gemist, man", en vertelde het hele relaas. "Toch zonde van dat vlot", zei hij nog en ging er vandoor. Klaas bleef het rot vinden, dat hij hem

RIKSUNIVERSITEIT TE LEIDEN
FACULTEIT DER SOCIALE WETENSCHAPPEN

PEDAGOGISCH INSTITUUT

Vakgroep Klinische en Orthopedagogiek
Rijnburgerweg 169, Postbus 9507
2300 RA Leiden
Telefoon: 071 - 148333, toestel 6462

Br. nr. DBO/259/83 onze ref. jp/yg

uw ref.

Onderwerp:

AAN: De omwonenden van het pand
Johan de Wittstraat 1

Leiden, 2 februari 1983

Geachte buurtbewoners,

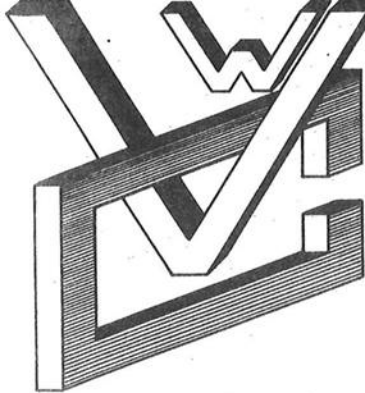
Het afgelopen weekend is er opnieuw bij ons ingebroken. De gevonden voet- en vingerafdrukken alsook de met viltstift aangebrachte teksten doen vermoeden dat het hier kwajongenswerk betreft.

Omdat er sterke aanwijzingen zijn dat het om jongens uit deze buurt gaat, meen ik dit voorval onder uw aandacht te moeten brengen. Ik doe dat ook in het vertrouwen dat we er gezamenlijk voor zullen blijven ijveren om deze -de buurt ontsierende- incidenten te helpen voorkomen.

Met vriendelijke groeten
namens het DE/KLOP,

prof. J.D. van der Ploeg

NAGEKOMEN BERICHT: DEZE BRIEF IS AAN
ALLE OMWONENDEN VAN JOH. DE WITTSTR. 1
VERZONDEN.

LEIDSE VRIJWILLIGERSCENTRALE

LANGEGRACHT 246A

2312 PD LEIDEN

INGEZONDEN
TEL 071-149064

PERSBERICHT

"De Leidse Babysit-centrale".

De leidse vrijwilligerscentrale heeft een tijdje geleden de babysit-centrale van de Merenwijk overgenomen. Het is nu de bedoeling de hele stad in dit projekt te betrekken, zodoende 'n uitgebreide Leidse babysit-centrale te starten.

Er is 'n enorme vraag naar mensen die willen babysitten. Niet alleen jongeren maar ook ouderen zijn welkom. Vooral 's ochtends en tussen de middag bestaat er behoeften aan 'n babysit.

De tarieven zijn: f3,- per uur tot 24.00 uur.

f5,- per uur na 24.00 uur.

Wie heeft er interesse zich als babysit aan te melden of wie heeft juist 'n babysit nodig ?

Voor meer informatie kun je bij ons terecht van maandag t/m vrijdag van 9 tot 5 uur.

adres: Vrijwilligerscentrale

Langegracht 246 a

2312 PD LEIDEN.

tel: 071-149064

INSPECTIE DER
DIRECTE BELASTINGEN
LEIDEN, 1e AFD.
Telefoon (071) - 145444

LEIDEN, 3 januari 1983.

Stationsplein 7
Postbus 9200
2300 PE LEIDEN

Nr.:

Onderwerp:
Standaardcopy inzake
fiscale hulpverlening
door de belastinginspectie.

Aan: De Raadsheer

Hoger Beekstraat 1

te LEIDEN.

INGEZONDEN

Hulp bij het invullen van het aangiftebiljet inkomstenbelasting 1982.

Het is gebleken dat het invullen van het aangiftebiljet inkomstenbelasting voor een groot aantal mensen problemen oplevert.

Daarom zijn de Leidse belastinginspecties bereid de helpende hand te bieden. Naast het verschaffen van informatie aan iedereen worden loontrekkenden, pensioen- en uitkeringsgenieters die niet behoren tot de cliëntenkring van een belastingconsulent of accountant geholpen bij het invullen van het biljet.

Daartoe kunnen diegenen die prijs stellen op deze hulp van 9-16 uur terecht in het Centraal Belastinggebouw Stationsplein 7 in Leiden.

(zie ook de advertenties in de plaatselijke dag- en weekbladen)

U moet wel alles meenemen dat behulpzaam kan zijn bij het invullen van het biljet zoals loonopgave, spaarbankboekjes, bank en girorekeningen, bewijsstukken van aftrekposten, gegevens m.b.t. de eigen woning etc.

Voor telefonische informatie kunt U bellen 071-145444.

U doet er goed aan zo spoedig mogelijk langs te komen en niet te wachten tot de tweede helft van maart.

WIE DOET OF WEEET WAT ?

Al enkele jaren wordt er in de maand juni een voorstelling gegeven in het openluchttheater in de Leidse Hout. Vorig jaar ging het onder andere over die pissende vissen, weet u nog ? Ook dit jaar willen we er weer een theatermiddag organiseren. We denken aan een muziekgroepje en iets met clowns en acrobaten. Er is nog niets definitief vastgelegd. Kent u iemand met een leuke act of bent u zelf in staat een optreden te verzorgen voor kinderen en/ of volwassenen ? Wij kunnen u een kleine vergoeding ervoor geven. U kunt uw suggesties kwijt bij Els van der Loeff, tel. 154361 Pagelstraat 4,

THEATERGROEP LEIDSE HOUT